

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsako sredo.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 13. avgusta 1919.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 1 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Tabor v Sinči vasi. Rekvizicije žita na Koroškem. Oddaja zlatega denarja v Nemški Avstriji.

Tabor v Sinči vasi.

Dne 15. avgusta se vrši v Sinči vasi manifestacijski tabor, kjer bo vsa slovenska Koroška v navzočnosti bratov iz Stajerske in Kranjske veličastno proglasila svojo neupogljivo voljo, da hoče biti združena z Jugoslavijo. Narodni svet za Koroško pozivlja zato vse, ki čutijo narodno, da pridejo ta dan v Sinčo vas. Vsa društva naj se pripravijo, da svečano nastopijo na taboru, kakršnega še ni bilo na Koroškem. Ponosno naj vihrajo zastave telovadnih in drugih društev in naj družijo rodne brate! Mogočno naj doni slovenska pesem po naših tleh, ki so prepojena z našim potom in s krvjo naših najboljših mož! Ves svet mora slišati naš glas, da nočemo biti več hlapci, da hočemo biti svobodni gospodarji na svoji zemlji.

Bog daj norcem pamet!

Kdor ni po prežgani župi priplaval na svet, ta mora vedeti, da je usoda slovenskega dela naše lepe koroške dežele že odločena. Ves ta del Koroške, to je ozemlje A, je in ostane za vse večne čase jugoslovanski. Ljudsko glasovanje (plebiscit) tega ne bo moglo izpremeniti. Kakor smo že zadnjič omenili, je sicer verjetno, da bo par podkupljenih duš in nekaj zajcev glasovalo za Nemško Avstrijo, a vse to bo zaleglo še manj, kakor če bi juda pahnili v pekel. Od Nemške Avstrije plačani hujskači trosijo med ljudstvo razne vznemirjajoče govorce. Tako n. pr. lažejo ljudem, da se bodo morale naše čete umakniti na desni breg Drave, da ne bo nič iz agrarne reforme, da se bodo v Jugoslaviji Nemci zatirali i. t. d. To so take oslarije, da jih niti otroci ne morejo verjeti. Če bi bil pa kdo od odrastlih tako neumen, da bi kaj takega verjel, potem ne moremo reči kaj drugega

kakor: „Bog daj norcem pamet!“ Opozarjamo pa, da je dolžnost vsakega Korošca in zlasti še krajevnih odborov, da takoj naznanijo našemu uredništvu imena tistih hujskačev, ki begajo in plašijo nevedno ljudstvo s tako neumnimi govoricami. Preskrbeli bomo, da bo te falote zadela zaslužena kazen.

Ubogi Celovčani.

Kakor je znano, je mirovna konferenca v Parizu prosila našo vladu v Belgradu, naj bi se naša armada umaknila v čisto slovensko ozemlje, torej v pas A. Tej želji je naša vlada ustregla in naše čete so zapustile Celovec. Pametnim Celovčanom to sicer ni bilo prav. Pač pa so se celovski petelini veselili, ko so naši zapustili Celovec in nekaj drugih krajev, ki leže onkraj demarkacijske črte. Zdaj pa je že vsem Celovčanom žal, da se je to zgodilo. V času, ko so bili naši vojaki v Celovcu, so si nekateri tr-

PODLISTEK.

V Srbijo.

(Nadaljevanje.)

Ko bi imeli kaj več časa, bi si ogledali prijazno mestece Celje. Nas Korošce bi posebno zanimala razvaline Celjskega gradu, ki je bil nekoč last mogočnih Celjskih grofov. Celjski grofje so bili namreč doma na Koroškem, odkoder so se preselili v Savinjsko dolino in pozneje (l. 1333) na Celjski grad.

Od Celja dalje se vozimo po ozki dolini ob reki Savinji, ki se pri Zidanem mostu izliva v Savo. Na Zidanem mostu moramo izstopiti in počakati, da pride iz Ljubljane vlak, ki nas popelje proti Zagrebu. Zidani most je ena najvažnejših železniških postaj v naši državi. Škoda, da je dolina tam tako ozka, da ne morejo razširiti kolodvora!

Ravno smo hoteli stopiti v kolo-

dvorsko restavracijo ali gostilno, ko prisopiha iz Ljubljane naš vlak.

Železnica teče ob Savi, ki je prej delala mejo med Stajerskim in Kranjskim. Odkar pa imamo svojo državo, ne poznamo več deželnih mej. Vse ozemlje, po katerem žive Slovenci, imenujemo Slovenijo.

Kakih pet minut se peljemo proti Zagrebu, ko zagledamo na desnem bregu Save trg Radeče, kjer je papirnica ali tovarna za papir. Tu so več tednov pod strogim vojaškim nadzorstvom izdelovali papir za naše nove bankovce.

Dolina se začne polagoma širiti. Na desnem bregu Save zagledamo dolgo vrsto hiš. To je znano mestece Krško. Bilo je nekoč močno utrjeno in je mnogo trpelo pred Turki. Pri Krškem se začne velika ravnina — Krško polje, kjer se prideluje zlasti veliko krompirja in koruze ali turščice. Po gričih so lepi vinogradi, ki rode zlahkno vinsko kapljico, na katero so Dolenjci zelo ponosni. Kadar je dobra

vinska letina, se Dolenjci kaj radi hvalijo: „Takega smo pridelali!“ Če je pa vince bolj kislo, pa tožijo s kislim obrazom: „Takega nam je letos Bog dal!“ Prebivalci krške okolice so navadno lahkoživi, veseli ljudje. Kaj radi prepevajo pesem, v kateri vabijo Gorenjce in Korošce, naj pridejo z mrzlih planin v gorke doline, kjer „vince z gore greje srce“. Da so Dolenjci tudi pobožni, pričajo bele cerkvice, ki nas pozdravljajo s prijaznih gričev. O globoki vernosti Dolenjcev pričajo tudi lepe zdravice, v katerih se z otroško vdanostjo spominjajo ljubega Stvarnika in ga zahvaljujejo za zlahkno sad vinske trte. Ljudstvo v teh krajih je bilo že nekoč prav zavedno. Kolikokrat se je v prejšnjih stoletjih uprlo, ker so ga zatirali in odirali nemški grajščaki. Ko bi na Dolenjskem kdaj prišlo do ljudskega glasovanja, kakor pri nas na Koroškem, bi vsak kmet pograbil vile ali pa sekuro ter pobil hujskače, ki bi hoteli šuntati ljudi zoper našo državo.

(Dajte prihodnjic.)

govci preskrbeli veliko žita in moke. Ker pa je v Nemški Avstriji veliko pomanjkanje živil, je koroška vlada zaplenila (rekvirirala) vso to moko in žito. Komaj je bilo naše vojaštvo zapustilo Celovec, so prihajali sestradani bogatini iz Nemške Avstrije ter na vozovih in avtomobilih izvažali olje, špeh, moko itd. Celovčani pa morajo zdaj gledati skozi prste. In ko jim kruli v želodcu, se pač spominjajo lepih časov, ko so bili še naši v Celovcu. Hitro jih je srečala pamet, pa še prepozno!

Kaj bo z našimi lesnimi izdelki?

V peti številki „Korošca“ smo se posvetovali, kam da bodo sodarji iz Šmarjete v Rožu in iz Apač prodajali zdaj svojo robo. Priporočali smo, naj se ustanovi v Borovljah in Sinči vasi nakupovalna in prodajalna zadruga. Kakor smo ravnokar izvedeli, se bo to v najkrajšem času res zgodilo. Omenjeni sodarji bodo torej prodajali svojo robo na Štajersko, Hrvaško, v Srbijo itd., in sicer po višjih cenah kakor doslej. (Zadnjič smo pomotoma zapisali po „nižjih“.) Omeniti moramo še nekaj. Mislimo si, da bi se Celovec pri ljudskem glasovanju odločil za Nemško Avstrijo, kar pa ni prav nič verjetno! Ali bomo mogli potem še prodajati v Celovec svoje obrtne izdelke (sode, škafe itd.) in svoje poljske pridelke? Seveda! Kaj mislite morebiti, da bomo sezidali okrog Jugoslavije visok zid? Ali nismo tudi v stari Avstriji kupovali raznih obrtnih izdelkov v Nemčiji? Ali niso druge države prodajale tedaj svojih poljskih in drugih pridelkov v Avstrijo?

Gospodarske vesti.

Rekvizicije v okolici Celovca.

V celovski okolici so že začeli rekvirirati ves potreben živež. Kmetje pa so se začeli upirati in celo nemški gospodarji so se zagrozili, da bodo vsi glasovali za Jugoslavijo. Zato so pa oblasti za enkrat preklicale svoj ukaz. Gorje kmetom, ako bi ozemlje B prišlo pod Nemško Avstrijo! Po ljudskem glasovanju ali plebiscitu bodo zopet morali oddajati državi živino, žito, jajca, zabelo in vse, kar pridelajo. Doma pa bi bil glad in jok in stok.

Oddaja zlatega denarja.

Nemški finančni minister bo izdal naredbo, da mora prebivalstvo oddati državi ves zlati denar, torej tudi tistega, ki ga je bilo rešilo čez mejo v tuje države. — Vojna odškodnina!

Ustanove (štipendije) za ubožne dijake.

V naši državi zelo primanjkuje uradnikov, učiteljev itd. Da bi tudi ubožni ljudje lahko dajali svoje sinove študirat, je naša vlada sklenila, da bodo dobivali ubožni dijaki že letos primerne ustanove. Imenovala se bo posebna komisija, ki se bo pečala s tem vprašanjem.

Oddaja žita na nemškem Koroškem.

Nemški listi poročajo, da mora nemški del Koroške oddati letos 160 vagonov žita in 30 vagonov ovsaa. Jugoslovanski kmetovalci, ali nisi hvaležen Bogu, da si rešen rekvizicije?

Tudi Madžarska bo gospodarsko uničena.

Kakor je našim bralcem že znano, imajo na Madžarskem boljševiki še vedno prvo besedo. Kako da so spravili dostej tako bogato deželo na kant, o tem smo že zadnjič pisali. Sedaj pa poročajo časopisi, da mora Madžarska, še preden se ji naznanijo mirovni pogoji, oddati skoraj ves vojni material. Oddati mora nadalje vse tovarne, kjer se izdeluje orožje in strelivo, 40 odstotkov vseh vagonov in lokomotiv, 600 avtomobilov, 30 odstotkov (eno tretjino) vse goveje in druge domače živine, 30 odstotkov poljedelskih strojev, 20.000 vagonov žita, 10.000 vagonov koruze ter 15.000 vagonov ječmena in ovsaa. — Sedaj se pač ne čudimo, če silijo celo Madžari v Jugoslavijo!

Dobava blaga iz drugih držav.

V Jugoslaviji imamo pač dovolj živeža, primanjkuje pa nam še vedno raznega blaga. Treba je torej delati na to, da se ustanovi dovolj tovarn, ki bodo izdelovale potrebno blago. To se pa ne da storiti kar čez noč. Zato se je naša vlada v Belgradu odločila, da preskrbi našim obrtnikom večje množine blaga iz drugih držav.

Cene za letošnje seno in slamo.

Nekateri prekupevalci so kmete naravnost odirali. Zato pa so se zbrali spodnještajerski trgovci s senom. Ko so se bili posvetovali tudi s kmetovalci in z gospodarji, ki sicer porabijo veliko sena, a ga sami ne pridelujejo, so določili maksimalne cene za seno in slamo, in sicer za meterski cent sena 30 K, za meterski cent škopne slame 19 K in za navadno slamo 17 K.

Razdelitev veleposestev.

Naša vlada v Belgradu je imenovala posebno komisijo in ji naročila, naj takoj začne razdeljevati veleposestva. Najprej pridejo na vrsto velika posestva v Bosni in v nekaterih drugih delih naše države.

Dopisi.

Galicija. Gasilno društvo v Galiciji je imelo dne 3. t. m. svoj občni zbor. V vojnem času je društvo spalo, ker je bila večina njegovih članov pri vojaki. Nujna potreba je bila, da smo ga obnovili in obudili k novemu življenju, saj vsi prav dobro vemo, kako koristno in potrebno nam je to društvo. V odbor so bili izvoljeni: Mohar Ponkrac, načelnik; Bolteč Jožef, podnačelnik; Lužnik Franc, tajnik; Urank Ivan, blagajnik; Pegrin Simon, Jernej Simon, odbornika; Podgoršek Franc, Rozman Jožef, odb. namestnika.

Pliberk. V kratkem pride sem zdravnik g. dr. Saka. Pa kako bo deloval, ko pa ni dobiti v lekarni ali apoteki

skoraj nobenih zdravil. Prebivalstvo pa naj se zaradi tega nikar ne jezi na oblasti. Da ni v Pliberku zdravil, tega niso krive oblasti, ampak lekarnar Herbst. Ta je namreč hitel razprodajati zdravila, ki jih je imel v zalogi, novih pa ni maral naročevati.

Ruda. V naši občini se je marsikaj izpremenilo. Imamo poleg starega župnika novega nadučitelja in novo gospodično učiteljico. Župnišče so nemški boljševiki, kakor je že znano, popolno oplenili in razdejali. V šoli je precejšen nered, a za silo se bo kmalu vse uredilo, tako da se bo pričelo s poukom v najkrajšem času. Želeti bi bilo, da se kmalu napravi vsaj na šoli slovenski napis. Nekoliko zagrizenih nemčurjev še bega naše ljudstvo, pa tudi te nemčurje bode menda enkrat srečala pamet. Ti zagrizeni zaslepljenci so precej ošabni in si marsikaj domišljujejo in veliko govore, ko jim pa orožništvo stopi na prste, se zvijajo kakor kače ter se delajo nedolžne. Oj, ko bi le vedeli, kako slabo se godi ljudem onkraj demarkacijske črte, bi jih hitro minila klepetavost. Nekateri pač že uvidevajo, da smo mi v Jugoslaviji na boljšem nego oni v Nemški Avstriji. Žena prejšnjega nadučitelja se še vedno šopiri med nami. Čeravno je hči slovenskih starišev, noče govoriti slovenski. Naj gre vendar za možem! Obiskala nas je tudi prejšnja učiteljica Limpl. Pravijo, da živi v St. Pavla. Zato pa nam ne gre v glavo, da prihaja tako lahko čez demarkacijsko črto. Bodimo ponosni, da smo sinovi in hčere lepe in mogočne Jugoslavije!

Grabštanj. Tudi pri nas se ljudem vedno bolj odpirajo oči. Vedno več jih uvideva, da je srečna bodočnost za nas le pri naši materi Jugoslaviji. Tisti, ki malo dalj vidijo kot samo do Celovca, so že s pametjo in srcem za Jugoslavijo. Seveda je pa še dosti takih, ki še zdičujejo po Nemški Avstriji. Prepričani pa smo, da tudi ti v kratkem spregledajo, da hrepenijo po propadu in poginu.

Lipa nad Vrbo. V nedeljo 3. t. m. se je pridrivilo ponoči iz Paterniona 8 volksverovcev. Vodil jih je neki Wieser. Najprej so se v bližnji gostilni upijanili, potem pa so prišli pred Jesenikovo hišo. Zahtevali so, naj se jim takoj odpre. Domačini so bili zelo prestrašeni. Tiščali so vrata, da bi nemški boljševiki ne vdrli v hišo. Nemški vojak je streljal v hišo in trikrat ranil na nogah 70letnega posestnika, ki je še danes v smrtni nevarnosti. Nato pa je posestnikov sin streljal skozi okno. Posrečilo se mu je, da je zadel enega volksverovca. To je pomagalo: boljševiki so pobrali ranjenca ter zbežali. Drugi dan so ga odpeljali v Beljak, kjer je 5. t. m. umrl v bolnici. Nemški vojaki so bili še potem tako nesramni, da so naznanili orožnikom Jesenikove, ker so streljali na nemške razbojnike. Orožniki so zadeve preiskali in so se prepričali, da je mladi Jesenik imel pravico streljati na boljševike. Zato se mu seveda ne more nič zgoditi. Lipa leži v pasu B, torej v tistem delu Koroške, kjer bodo do glasovanja nemški uradi in nemško vojaštvo. Kakor pa kaže ta slučaj, ne morejo nemške oblasti zabraniti, da bi nemški boljševiki ne napadali in morili našega ljudstva, ki mora čakati ljudskega glasovanja v mešanem delu ali pasu B. Zato pa z vso odločnostjo pozivljamo našo vlado, naj skrbi za to, da ostane naše vojaštvo na Koroškem, da bo branilo naše ljudstvo pred avstrijskimi barabami.

Sv. Urh. Bilo je na god sv. Florjana (4. maja), ko sem šel s procesijo v Dješkse. Kakš sem se čutil, ko sem zagledal nemške zastave — frankfurtarice. Ljudstvo je šepetalo in se povpraševalo, kaj naj to pomeni. Vsem si bral že na obrazu strah in skrb. Teh časov Dješkani ne bodo pozabili. Bili so to časi našija in repanja! Nemški razbojniki so nas bili strašili, da nam bodo jugoslovanski vojaki porezali nosove in ušesa. Dne 3. t. m. sem šel zopet v Dješkse. Mislil sem, da hodijo zdaj vsaj razni hujskači brez nosa okrog. Pa je ravno narobe! Še veliko bolj dolge nosove imajo zdaj, odkar je Koroška jugoslovanska! Pa tudi drugače se je v Dješkah marsikaj izpremenilo. Nemške zastave in nemški napisi so za vedno izginili. Ljudstvo je zadovoljno in se prav dobro razume z jugoslovanskimi vojaki. Žito prav lepo kaže, le škoda, da je vedno tako slabo vreme. Moke, sladkorja, petroleja itd. imajo ljudje dovolj. Zato smo pa Šenturčani bolj nesrečni. Kako smo se že veselili, da bomo združeni z Dješkariji, pa je naše upanje splavalo po vodi. Prepričani pa smo, da se bo tudi naš del Koroške (pas B) odločil za Jugoslavijo. Tako neumen pač ne bo nihče, da bi sam šilil v nesrečo. In največja nesreča, ki bi nas mogla zadeti na tem svetu, bi bila, ako bi morali ostati pod Nemško Avstrijo.

Galicija. Gospod urednik! Če bi prišli kdaj med nas, bi povsod slišali o „Korošcu“ samo to-le sodbo: „Korošec“ nam ugaja. Že sedaj ima v naši občini več kot 70 naročnikov. V prejšnjih časih je prihajal k nam „Štajerc“, ki pa ni znal drugega, kot „šimfati“. Kakor slišimo, ga ni več med živimi — Bog mu odpusti grehe! Bili smo ga že vsi siti in vendar so ga nam tako vsiljevali, da je obiskoval marsikoga leta in leta, čeprav ga ni nikdar naročil in vsa tista leta ni plačal zanj niti počenega groša. Ni se dolgo, odkar je začel izhajati „Korošec“, in že v tem kratkem času je marsikomu — odprl oči. Dal Bog, da bi jih odprl vsakemu izmed nas!

Koroške novice.

Družba sv. Mohorja se je preselila v Prevalje. Spravila je tja vso zalogo in vse mašine ali stroje. Naročnino na knjige in udnino je pošiljati tja. „Mir“ bo začel izhajati v Prevaljah, kakor hitro se postavi vsajen stroj. Sedaj pa se bo, kakor čujemo, fiskal v Ljubljani. V Pliberk ni spravila ničesar, pač pa so stare knjige začasno shranjene v Gospodarski zadruzi v Sinči vasi.

Borovlje. Ker občinski odbor v Borovljah ni vršil svoje dolžnosti, ga je naša vlada odstavila in imenovala gerenta. Gerentstvo je prevzel puškarski mojster in tovarnar gosp. Ludovik Borovnik. Novi župan je bil vedno uljuden in pravičen mož. Zato so ga morali spoštovati tudi njegovi nasprotniki. Borovčiči smo ponosni, da je g. Borovnik zdaj naš gerent.

Št. Jurij. Dne 3. t. m. sta se poročila v Št. Jurju Franc Jesse, krojaški mojster, in Pepka Dreier, po domače Žnidarjeva. Obilo sreče jima želimo vsi bralci „Korošca“.

Avtomobilska zveza med Rikarjo vasjo in Borovljami.

Do plebiscita vozijo naši vlaki samo do Grabštanja. Da ne bomo ločeni od Borovelj, se ustanovi avtomobilska zveza med Rikarjo vasjo in Borovljami.

Mali Št. Vid. (Smrt.) Dne 30. julija smo pokopali gospo Frančiško Jedločnik, ženo tukajsujega nadučitelja gosp. J. Jedločnika. Umrla je na griži. Bila je komaj 40 let stara in zapuščala 9 neodraslih otročičev. Res usnilijena vredna rodbina, ki je izgubila tako skrbno in delavno mater! Naj počiva v miru!

Grabštanj. V naši občini je v teku dveh mesecev trikrat gorelo. Pri prodiranju jugoslovanskih čet je po nesreči padla granata v Korpičevo hišo v Starčah in jo zažgala z gospodarskimi poslopji vred. Pred enim mesecem je po dozdaj še nepoznanem vzroku pogorel veliki skedenj pd. Žnica na Sp. Buhlah. V nedeljo dne 3. avgusta ob štirih popoldne pa je udarila sirela v Kobavdejev skedenj v Sepcu in ga zažgala. Bog nas varuj ognja po priprošnji sv. Florijana!

Kaj je novega po širnem svetu.

1000 milijard vojne odškodnine. Listi poročajo, da bo morala nemška država plačati 1000 milijard vojne odškodnine.

Tudi na Madžarskem se že dani.

„Neues Wiener Tagblatt“ poroča, da je bilo v Budimpešti veliko zborovanje. Vsi govorniki so zahtevali, naj boljševiška vlada takoj odstopi. Prišlo je do pretepa in bojov. Tri osebe so bile ubite, mnogo pa jih je bilo ranjenih. Madžarski in avstrijski boljševiki so ljudje, ki ne marajo delati in hočejo, da bi jih redil ubogi kmet. Žalibog nima Avstrija toliko korajže, da bi nastopila proti tem ljudem. Tako so na primer v Dunajskem Novem mestu (Wiener Neustadt) zahtevali boljševiki, da jim morajo oblasti izročiti vse orožje in strelivo. In avstrijska vlada se je seveda vdala.

Proti trčenju vlakov.

Kolikokrat se je že zgodilo, da sta trčila skupaj dva vlaka, ker strojevodja (mašinst) ni bil zapazil znamenja „stoj!“ To zdaj ne bo več mogoče. Slovenski železniški uradnik Z. Masle je iznasel napravo ali aparat, ki takoj ustavi vlak, ako bi se moral trčiti z drugim. Dne 31. preteklega meseca so v Ljubljani poskušali to napravo, pa se je popolnoma obnesla. Zato pa je dolžnost vlade, da takoj uvede to napravo na vseh naših železnicah.

Zaplenjeno zlato v Špilju. Finančni stražniki v Špilju na Štajerskem so zaplenili v vlakcu dvema hrvatskima židoma več vrečic, v katerih sta imela spravljene francoske, srbske, grške, turške in ameriške cekine, in jih hotela spraviti v Avstrijo. Vreče so tehtale v celem 17 kg. Oba tihotapca so zaprli, zlato pa, ki je vredno več kakor 1 milijon kron, konfiscirali in cekine izročili davčnemu oddeku okrajnega glavarstva v Mariboru.

Proti boljševikom.

Iz Pariza poročajo, da bo ameriška vlada izgnala vse boljševike in druge take hujskače. Če ne bodo tudi naše vojaške in civilne oblasti postopale bolj strogo s takimi potepuhi, si bomo morali sami pomagati! Upamo pa, da nam tega ne bo treba!

Razno.

Koroška Slovenija. V knjigarni L. Schwentnerja v Ljubljani je izšla Koroška Slovenija. Knjiga ima sledečo vsebino:

Uvod. Koroška nedeljiva celota? Razni slovenski načrti in naše minimalne meje. Nemški načrti. Mirovna konferenca in Celovška kotlina. Gorenja in Spodnja Koroška — Celovec in Beljak. Slovenski Rož. Cena po pošti K 4-20. Čisti dobiček je namenjen koroški podružnici Slovenskega planinskega društva. Knjigo prav toplo priporočamo vsakemu izobražencu, ki hoče delovati med koroškim ljudstvom. Naj bi ne bilo na slovenskem Koroškem šole, ki bi ne imela te knjige!

Napisi na železniških vagonih.

Železniške lokomotive in vagoni bodo imeli odslej za napis črke: DŽ SHS. Te črke pomenijo: Državna železnica kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Koroškemu dijaštvu. Dne 25. in 26. t. m. se vrši v Šmihelu nad Pliberkom dijaški sestanek. Koroški dijaki smo se med vojsko razkropili; skrajni čas je, da se snidemo od najmlajšega do najstarejšega, da se spoznamo in si postavimo cilje vzgojnemu delu med našim koroškim ljudstvom. Iz kmetskega naroda smo izšli — zanj naj velja naše delo.

Sestanek ima pred vsem namen zblizati vse koroško dijaštvo. Zato pozivljamo vse dijake in dijakinje, tudi najmlajše, da se sigurno udeležijo sestanka. Pričetek dne 25. t. m. ob 10. uri. Poročalo se bo o položaju Slovanstva z ozirom na pariško konferenco, o notranjih razmerah Jugoslavije, o dijaštvu v Jugoslaviji in specijelno o koroškem dijaštvu. Sestanek vodi g. prof. dr. Rožman. Za hrano in stanovanje je preskrbljeno in pride na dijaka za oba dneva 20—25 K. Onim, ki ne zmorejo tega, se bo preskrbela hrana zastoj. Ker „Klub koroških akademikov“ nima denarnih sredstev, se obrača tem potom na dijakom naklonjeno javnost, da pošlje eventuelne prispevke v Pliberk juristu Urbanu.

Klub koroških akademikov.

Shodi in veselice.

Kam pojdete 17. t. m.?

Kdor se želi spet enkrat prav po domače zabavati, naj gre ta dan v Grebinj, kjer se bo vršila druga narodna veselica. Na željo ljudstva se ponovi igra: „Ne kliči vraga“; razen tega se bo igrala tudi še enodejanka: „Brati ne zna.“ Po igri prosta zabava. V slučaju tepega vremena se vrši veselica na prostem, zato pričakujemo obilne udeležbe.

Ojstrica nad Sp. Dravogradom. Dne 3. t. m. se je vršil tu pod lipo pri Morijevi gostilni dobro obiskan shod. Otvoril ga je predsednik krajevnega odbora v Sp. Dravogradu g. nadučitelj Macarol. G. profesor dr. Kotnik je nato govoril o gospodarskih in političnih vprašanjih, ki se tičejo Ojstrice. Dokazal je, da mora iz gospodarskih vzrokov Ojstrica na vsak način pripasti Jugoslaviji. Prepričal je ljudi, da laže, kdor pravi, da bo žito v Nemški Avstriji dražje kot pri nas, da se bo tam živina dražje prodajala itd. G. Oset je naslikal, kake krivice so se nam godile v stari Avstriji. V Jugoslaviji pa bomo prosti državljani. Sprejele so se sledeče resolucije: 1. Zborovalci, zbrani dne 3. avgusta 1919 na narodnem shodu na Ojstrici, navdušeno pozdravljajo združitev Slovencev, Hrvatov in Srbov v skupno kraljestvo in obljublajo, da bodo pri plebiscitu (ljudskem glasovanju) kot en mož glasovali za Jugoslavijo. 2. Zborovalci želijo in prosijo, da se naj priklopi Ojstrica k okrajnemu glavarstvu Slovenj-

gradec, ker je tu najbližje upravno okrožje. Preden pa se to doseže, prosijo, da okrajno glavarstvo v Velikovcu in okrajno sodišče v Pliberku upeljeta po potrebi uradne dneve v Sp. Dravogradu. 3. Prosimo vlado v Belgradu, da izvede tudi v našem okraju agrarno reformo, da se bo zopet mogel domači kmet naseliti na kmetijah, ki so jih pokupili tuji veleposestniki.

Sveče. Dne 20. preteklega meseca se je višila pri nas veselica v prid koroškim invalidom. Od vseh strani je prihitelo veliko ljudstva, posebno iz Roža. Zato pa je veselica dobro uspela. G. administrator se je s toplimi besedami spominjal naših invalidov. Tudi naslednja govornika gg. dr. Mišič in dr. Wieser sta poudarjala, koliko so morali naši vojaki pretrpeti, da so nas rešili nemških boljševikov. Opozarjala sta ljudstvo, kolika dobrota da je za nas, da smo združeni z Jugoslavijo. Nato je moški zbor St. Janž — Podsinja vas zapel „Lepo našo domovino“ in več narodnih pesmi. Po dolgih brezdelnih letih je zbor pel naravnost imenitno. Vsa čast mu! Prav dobro je uspel tudi srečolov. Mnogo smeha je povzročila šaljiva pošta. Polvalno moramo omenjati zlasti domača dekleta, ki so tako pridno prodajale cvetice, razglednice itd. Čisti dobiček znaša 2526 K 60 v.

Guštanj. V nedeljo 17. t. m. se vrši v Guštaju ustanovni občni zbor kmetijske podružnice za župnijo Guštanj in občino Tolsti vrh. Začetek zborovanja ob 10. dopoldne v šoli na Tolstem vrhu. Kmetje, pridite vsi!

Velikovec. Dne 3. avgusta je priredila „Narodna čitalnica“ ljudsko veselico. Ne samo iz bližnje okolice, ampak tudi od daleč je prihitelo ljudstvo k prireditvi. Bati se je bilo, da obširni veselčni prostor ne bo zadostoval. Veselo razpoloženje pa nam je pokvaril dež,

ki se je ulil že v popoldanskih urah in trajal do večera. Veselica na prostem je bila nemogoča, a množica je kljub temu vztrajala. Umaknila se je dežju v prostore meščanske šole in se tu zabavala pozno v noč. Izostati je pač moral govor. Čistega dobička je 5700 K. Da je veselica kljub slabemu vremenu lepo uspela, se imamo zahvaliti vsem damam, gospodom in pevcem.

Libuče. Tu se je vršil 10. avgusta shod, katerega se je udeležilo okoli 300 ljudi. Govorila sta dr. Ravnik in nadporočnik Dobovišek.

Sv. Lucija pri Žvabeku. 10. avgusta se je vršil tu velik ljudski shod. Udeležilo se ga je nad 1000 ljudi. Govorila sta dr. Müller in dr. Lenčar.

V Pliberku se je priredila 10. avgusta ljudska veselica, ki je prav dobro uspela.

Djekše. V nedeljo 10. t. m. se je vršil tudi pri nas ljudski shod. Govoril je gospod Pavlica.

Vovbre. V nedeljo 10. t. m. smo imeli tu ljudski shod, po shodu pa veselico.

Želinje. V nedeljo 24. t. m. vsi na ljudski shod v Želinje.

Za kratek čas.

V prav ozki ulici se srečata dva voznika. Ker se ne moreta drug drugemu umakniti, se začeta prepirati, kdo pojde z vozom nazaj. Nobeden noče odnehati. Prvi voznik izvleče iz žepa „Korošca“ in ga začne brati. Njegov tovariš pa ga prav mirno prosi: „Boš potem meni posodil „Korošca“, ko ga boš prebral.“

Ženitvena ponudba.

Vdovec, 57 let star, po poklicu kovaški mojster, se želi poročiti z vdovo, ki se razume na kmetijstvo, je pravega krščanskega vedenja in ki ima tudi malo posestvo. Samo resne ponudbe, če mogoče s sliko, na uredništvo „Korošca“ v Velikovcu.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da otvorim s 15. avgustom v Velikovcu

trgovino

z manufakturnim in špecerijskim blagom ter z deželnimi pridelki, vsakovrstnim galanterijskim blagom, pisalnimi potrebščinami itd.

Potrudi se bodem slavno občinstvo v vsakem oziru zadovoljiti s točno in solidno postrežbo. Za obilen obisk se najtopeje priporoča

I. Rojnik.

Gostilna

ob državni cesti, eno uro oddaljena od Velikovca, se odda pod ugodnimi pogoji na račun ali v najem. Pojasnila daje V. Jug v Velikovcu.

Večje posestvo

v bližini Velikovca se takoj odda pod ugodnimi pogoji v najem. Pojasnila daje V. Jug v Velikovcu.

Kdo zamenja posestvo?

Gregor Srebot, posestnik v Svincu (Eberstein), okraj Šent Vid na Glini, bi rad zamenjal svoje posestvo, obstoječe iz velike nove hiše, sadovnjaka in iz vrta za zelenjavo. Posestvo je posebno pripravno za trgovino z vinom in lesom. Kdor se zanima za to posestvo, naj se obrne na Greg. Srebotu v Svincu, ali pa na Narodni svet za Koroško v Velikovcu.

Tabor v Sinči vasi.

Dne 15. t. m. bo v Sinči vasi tabor, kakršnega še ni bilo na Koroškem. Zbralo se bo koroško ljudstvo, prihiteli bodo bratje in sestre iz Štajerske in Kranjske, da povemo vsemu svetu, da hočemo koroški Slovenci biti združeni z Jugoslavijo.

Ob 10. uri bo pod milim nebom slovesna sv. maša s petjem in z vojaško godbo. Sv. mašo bo bral ljubljanski knezoškof Ant. Bonaventura Jeglič.

Po sv. maši bo veliko ljudsko zborovanje. Govori odposlanec deželne vlade za Slovenijo in nato razni govorniki iz Koroške, Štajerske in Kranjske. Po zborovanju ljudska zabava. Narodna dolžnost zahteva, da se udeleže tabora vsa slovenska društva, in sicer naj pridejo društva iz bližnjih krajev korporativno, iz oddaljenih pa odposlanci, na vsak način pa z društvenimi zastavami. Kdor more, naj pride v narodni noši!

Po zborovanju je ljudska zabava. Pripravljena so jedila, pivo, tobak itd.

Narodni svet za Koroško.